

Uchwała Nr XVII/96/2016
Rady Powiatu Kępińskiego
z dnia 15 marca 2016 r.

**w sprawie Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony osób
doznających przemocy w rodzinie w Powiecie Kępińskim na lata 2016-2021**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (tj. Dz.U.2015.poz.1445 ze zm.), art. 6 ust. 3 pkt 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2015 poz.1390) oraz art., 19 pkt. 2, 12 i 13 ustawy z dnia 12 marca 2014r. o pomocy społecznej (Dz.U.2015.163)

Rada Powiatu Kępińskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się „Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony osób doznających przemocy w rodzinie w Powiecie Kępińskim na lata 2016-2021” stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Kępińskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE
do uchwały Nr XVII/96/2016
Rady Powiatu Kępińskiego
z dnia 15 marca 2016 r.

**w sprawie Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony osób
doznających przemocy w rodzinie w Powiecie Kępińskim na lata 2016-2021**

Zgodnie z treścią art. 6 ust.3 pkt 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2015 poz.1390) do zadań własnych powiatu należy w szczególności: opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie a także zapewnienie wsparcia osobom doznającym przemocy.

Do zadań z zakresu pomocy społecznej realizowanych przez powiat zgodnie z art. 19 pkt. 2, 12 i 13 ustawy o pomocy społecznej (Dz.U.2015.163) należy prowadzenie specjalistycznego poradnictwa, prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej oraz udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach.

By zadania te zrealizować należy określić szeroki zakres działań skierowanych do rodzin, w których występuje zjawisko przemocy i podejmować współpracę z innymi jednostkami zajmującymi się tą problematyką.

Przyjęcie Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony osób doznających przemocy w rodzinie w Powiecie Kępińskim na lata 2016-2021 pozwoli na uszeregowanie zadań, wyznaczenie nowych celów i sposobów ich realizacji tak, by zjawisko przemocy w naszym powiecie nie tylko nie powiększało się, ale ulegało zanikowi.

Biorąc pod uwagę powyższe, podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

Załącznik

do Uchwały Nr XVII/96/2016

Rady Powiatu Kępińskiego

z dnia 15 marca 2016 r.

PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA

PRZEMOCY W RODZINIE

oraz

OCHRONY OSÓB DOZNAJĄCYCH

PRZEMOCY W RODZINIE

W POWIECIE KĘPIŃSKIM

NA LATA 2016 – 2021

opracowany przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie

Kępno 2016

SPIS TREŚCI:

I.

WSTĘP.....
.. 3

II.POMOC DLA OSÓB ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W SYTUACJI

KRYZYSOWEJ..... 5

1. DEFINICJA I RODZAJE PRZEMOCY DOMOWEJ

..... 6

2. ZADANIA SAMORZĄDU

TERYTORIALNEGO..... 11

3. FORMY PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W

RODZINIE.....13

4. FORMY WSPARCIA REALIZOWANE W POWIECIE

KĘPIŃSKIM..... 15

4.1. Punkt interwencji kryzysowej w PCPR w Kępnie
..... 15

4.2. Gminne Zespoły
Interdyscyplinarne..... 18

4.3. Gminne komisje ds. profilaktyki i rozwiązywania problemów
alkoholowych..... 19

4.4. Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Słupi pod
Kępnem..... 21

4.5. Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie w
Kępnie..... 22

4.6. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, Poradnia Terapii Uzależnień
i Współuzależnienia „Remedium”
23

III. CELE, PRIORYTETY I

ZADANIA..... 14

1. CEL STRATEGICZNY:

..... 14

1) Priorytety i cele

szczegółowe..... 14

a) PRIORYTET 1: UTWORZENIE SYSTEMU WSPIERANIA RODZIN W SYTUACJACH

KRYZYSOWYCH.....

.....14

b) PRIORYTET 2: PROFILAKTYKA

.....15

c) PRIORYTET 3. ZWIĘKSZENIE SKUTECZNOŚCI DZIAŁAŃ OSÓB UPRAWNIONYCH

I ZOBOWIĄZANYCH DO PRZECIWDZIAŁANIA

PRZEMOCY.....17

IV. ZASADY FINANSOWANIA PROGRAMU ORAZ SPOSÓB REALIZACJI JEGO

ZADAŃ..... 17

1.

Finansowanie.....
.17

2.

Monitorowanie.....
.18

3.

Realizatorzy.....
..18

4. Przewidywane efekty realizacji

Programu.....19

V. POSTANOWIENIA OGÓLNE.....19

I. WSTĘP

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. wskazuje, że kobieta i mężczyzna mają równe prawa w każdej dziedzinie życia a szczególną ochroną obejmowane są prawa dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony własnej, dziecka czy innej osoby najbliższej przed przemocą,

okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Ponadto nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu.

Państwo ma dbać o dobro rodziny poprzez uwzględnienie jej w swojej polityce społecznej, zwłaszcza poprzez udzielanie szczególnej pomocy rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji społecznej. Jedną z trudnych sytuacji społecznych jest występująca w rodzinie przemoc.

Przemoc jest zjawiskiem społecznym, które niszczy ludzi, niezależnie od ich pozycji społecznej, czy ekonomicznej. Stanowi problem, którego nie wolno lekceważyć, gdyż wpływa destrukcyjnie nie tylko na człowieka doznającego przemocy, ale na całą rodzinę. Odbija się także na rolach i strukturach społecznych. Osoba doznająca przemocy ma zaburzone poczucie bezpieczeństwa, często nie jest w stanie w właściwy sposób realizować się w życiu osobistym i społecznym. Zjawisko to wpływa także na zdrowie psychiczne, równowagę emocjonalną, jak również może być przyczyną wielu schorzeń somatycznych, a nawet zagrażać życiu. Przemoc jest przestępstwem, czyli bezprawnym i zawinionym czynem człowieka, który podlega karze obowiązującej w czasie jego popełnienia.

Kolejne badania monitorujące zjawisko przemocy wykazują, że przestała być ona domeną „biednych, patologicznych rodzin, które tworzą ludzie bez wykształcenia, pracy, perspektyw, mieszkający w małych społecznościach”. Przemoc stała się zjawiskiem „równym”, bo występującym we wszystkich środowiskach, niezależnie od miejsca zamieszkania, statusu społecznego, zasobności portfela czy wykształcenia.

Dom rodzinny, który winien być spostrzegany jako środowisko miłości i opieki, miejsce spokoju i bezpieczeństwa dla wielu ludzi jest miejscem terroru i cierpienia, zagrożenia, poniżania, rozpacz i lęku. Coraz częściej słyszy się o przemocy dorosłych wobec siebie i małoletnich dzieci, które nie czują się bezpiecznie w domu rodzinnym. Bardzo ważne jest aby uzmysłwić sobie powagę problemu, jakim jest stosowanie przemocy wobec najbliższych a zwłaszcza wobec dzieci.

Skala przemocy w rodzinie jest niezwykle trudna do oszacowania bo zjawisko to zachodzi w środowisku zamkniętym. Składa się na to wiele przyczyn, poczynając od braku udziału osób trzecich, oporu ofiar przed wyjawieniem sytuacji na zewnątrz ze względu na uwarunkowania społeczne, obawę przed rozpadem związku, przed zachowaniem sprawcy, etc. Niestety sytuacji nie poprawia częsty brak zaangażowania policji czy prokuratury w

sprawy dotyczące przemocy a także spotykana jeszcze niechęć do zakładania przez podmioty uprawnione Niebieskich Kart i wszczynania tej procedury.

Przy ustaleniu zjawiska przemocy dużo zależy od przyjętej terminologii i definicji przemocy w rodzinie, albowiem w zależności od tego jak będziemy oceniać poszczególne zachowania, czy uznamy je za przemoc, czy też nie, rozpiętość zjawiska będzie znaczna.

Z badań Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości wynika, że każdego roku przemocy fizycznej lub seksualnej doświadcza od 700 tys. do miliona Polek, a 10 proc. kobiet w Polsce zostaje ofiarami gwałtu lub usiłowania gwałtu. Według [raportu prof. Gruszyńskiej](#) z IWS co roku w Polsce zostaje zgwałconych około 30 tys. kobiet. **Do tego każdego roku ginie w Polsce około 150 kobiet, które są ofiarami przemocy domowej. To trzy kobiety tygodniowo.**

Powszechnym przekonaniem jest fakt, że przemoc dotyczy w przeważającej mierze kobiet, jednak należy pamiętać, że ofiarami zjawiska są też dzieci, osoby w podeszłym wieku, osoby nieporadne ze względu na swój stan psychiczny czy fizyczny a coraz częściej zdarza się, że przemocy doświadczają również mężczyźni.

By przeciwdziałać przemocy Państwo Polskie podejmuje rozmaite działania w wielu dziedzinach i na każdym szczeblu. Nowe ustawy i rozporządzenia coraz szczegółowiej określają zadania poszczególnych jednostek, dopasowują prawo tak, by zwiększać zakres pomocy i ochrony osób doznających przemocy a jej sprawców karać czy motywować do zmian. Widać, że zaczyna się dostrzegać zjawisko przemocy i jej niszczący wpływ na rodzinę i środowisko, jednak zmiany muszą zajść nie tylko w prawie ale w sercach i umysłach ludzi.

W powiecie kępińskim działają instytucje, które zajmują się problematyką przemocy w rodzinie. Jednakże każde z tych działań prowadzone jest w swoim zawężonym zakresie.

By skutecznie przeciwdziałać przemocy należy działać wspólnie, dążyć do scalenia rozproszonych dotąd działań instytucji tak, aby powstały koalicje na rzecz przeciwdziałania przemocy, skupiające specjalistów z różnych dziedzin, kompetencyjnie i emocjonalnie gotowych do udzielenia pomocy osobom dotkniętym przemocą.

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie zgodny jest ze Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych w Powiecie Kępińskim na lata 2011 – 2021, cel operacyjny 3.9: *Opracowanie i realizacja programów mających na celu objęcie pomocą ofiar przemocy w rodzinie.*

II. POMOC DLA OSÓB ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W SYTUACJI KRYZYSOWEJ

Podstawą prawną działań związanych z pomocą dla osób będących w kryzysie jest:

- ustawa z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U.2015.poz.1515.)
- ustawa z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz.U.2015.poz.1445)
- ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz.U.2015.poz.1390)
- ustawa z dnia z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (tekst jednolity [Dz.U. z 2015 poz. 163](#))
- ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz.U. 2015 poz. 1286)
- ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (teks jednolity Dz.U.2015 poz.355)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r., Kodeks Postępowania Karnego (Dz. U. z 1997 r., Nr 89, poz.555 ze zm.)
- Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

1. DEFINICJA I RODZAJE PRZEMOCY

By raz na zawsze zakończyć dywagacje o tym co jest a co nie jest przemocą, czym różni się przemoc od konfliktu czy zwykłej domowej sprzeczki Ustawodawca, wprowadzając ustawę z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tj. Dz.U.2015.poz.1390.), zadbał o to, aby umieścić już na wstępie definicję przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Zgodnie zatem z art. 2 pkt 2 ww. ustawy, poprzez **przemoc w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych** (a tymi wg art.115 § 11 Kodeksu karnego są : małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu) a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących,

Przemocowe działania lub zaniechania nie tylko naruszają prawo czy dobra osobiste ale narażają osoby wymienione wyżej na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Biorąc pod uwagę przejawy przemocy, wyróżnia się przemoc fizyczną, przemoc psychiczną, przemoc seksualną, ekonomiczną oraz zaniechanie.

Przemoc fizyczna

Przemoc fizyczna jest intencjonalnym (planowanym) zachowaniem, niosącym ryzyko uszkodzenia ciała, niezależnie czy do tego dochodzi. Przejawami przemocy fizycznej są: bicie, szarpanie, kopanie, przypalanie, duszenie, kneblowanie, okaleczanie, napaść z użyciem broni, krępowanie ruchów lub uwięzienie, świadome stworzenie niebezpiecznych sytuacji, stanowiących zagrożenie fizyczne (np. szybka jazda samochodem, gwałtowne, nieuzasadnione hamowanie). Lista form przemocy fizycznej nie ogranicza się tylko do wymienionych powyżej. W praktyce spotyka się ich znacznie więcej.

Przemoc psychiczna

Przemoc psychiczna zawiera przymus i groźby, zastraszanie, emocjonalne wykorzystywanie, za które uważa się oskarżanie, upokarzanie, poniżanie, obwinianie i manipulowaniem poczuciem winy, wyzwiska, wmawianie choroby psychicznej, izolowanie poprzez kontrolowanie kontaktów z innymi, zabranianie korzystania z telefonu, samochodu, itd., zakaz opuszczania domu, oskarżenie o spowodowanie przemocy, zaprzeczenie i minimalizowanie przemocy, wykorzystywanie [dzieci](#) do sprawowania kontroli, wrogie nastawienie dzieci wobec matki\ ojca, wykorzystywanie swojej „silniejszej” pozycji. Przemoc psychiczna może też polegać na niszczeniu przedmiotów, mających jakąś wartość dla ofiary i celowej agresji wobec ulubionych zwierząt domowych.

Przemoc seksualna

Przemoc seksualna polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania o jej zgodę lub gdy obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły fizycznej, ale także na groźbach użycia siły lub emocjonalnym szantażu.

Przemoc ekonomiczna

Przemoc ekonomiczna to naruszenie prawa do swobodnego dysponowania pieniędzmi (własnymi i wspólnymi) powodujące uzależnienie od sprawcy - odbieranie pieniędzy,

uzależnienie oddania pieniędzy (przez sprawcę) od wykonania przez osobę doznającą przemocy jakich czynności, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej. To także zaciąganie kredytów bez porozumienia z partnerem, wynoszenie czy sprzedawanie wspólnej własności bez porozumienia z partnerem, odmawianie ponoszenia opłat wynikających z rachunków bytowych, niepłacenie alimentów, pozbawianie prawa do wspólnego majątku, defraudowanie wspólnych pieniędzy i własności, rozliczanie z wydanych pieniędzy co do grosza, przekupstwa itp.

Zaniedbanie

Zaniedbanie to sytuacja, w której sprawca mając obowiązek opieki nad osobą doznającą przemocy/osobą słabszą/zależną nie robi tego (zaniedbanie fizyczne, psychiczne/emocjonalne, zaniechanie działań, podejmowanie działań niewłaściwych)

Nie należy zapominać, iż przemoc ma charakter cykliczny. Bez pomocy z zewnątrz osoba doznająca przemocy rzadko kiedy jest w stanie sama ją przerwać. Wynika to często z faktu wiary w możliwość samoistnej zmiany zachowania sprawcy przemocy. Zazwyczaj w fazie ostrej przemocy (wybuchu gniewu i wyładowaniu agresji) osoba poszkodowana skłonna jest do szukania pomocy, jednakże bez należytego wsparcia wycofuje się ze swoich działań w następującej późniejszej fazie miodowego miesiąca (jest to faza skruchy ze strony sprawcy, okazywania żalu, jednak bez specjalistycznej pomocy kończy się to nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy).

Konsekwencje zjawiska przemocy w rodzinie.

Przemoc w rodzinie, jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednie szkody dla zdrowia psychicznego i fizycznego, jak i poważne, długotrwałe problemy ujawniające się w życiu dorosłym, jako konsekwencje przemocy doświadczanej w dzieciństwie.

Konsekwencje doświadczania przemocy przez osoby dorosłe

U osób doświadczających długotrwałej przemocy pojawiają się problemy somatyczne i emocjonalne. Do najczęstszych objawów należą:

- obrażenia ciała,
- choroby somatyczne związane ze stresem (ból głowy, żołądka),
- przygnębienie, obojętność, smutek, popadanie w stany depresyjne, ciągły niepokój,
- niekontrolowane wybuchy płaczu, śmiechu czy agresji, zmienność nastrojów, decyzji,
- niepewność, nieufność, poczucie zagrożenia,
- niska samoocena,
- kłopoty z zasypianiem, koszmary nocne,
- kłopoty z koncentracją,
- zwiększone spożycie środków psychoaktywnych często uzależnienie od alkoholu,
- zaprzeczanie, obwinianie się, bezradność, adaptacja do przemocy.

Osoby doświadczające przemocy niejednokrotnie zmieniają zdanie, bronią sprawcy. Zachowania te wynikają z wyuczonej bezradności, czy też stresu pourazowego. Wycofanie się z aktywnych działań służących wyjściu z przemocy może mieć związek z przekonaniem o bezskuteczności działań, popartego wcześniejszymi doświadczeniami albo z niskiej samooceny.

Konsekwencje doświadczania przemocy przez dzieci

Dzieci są często bezpośrednimi ofiarami lub/i świadkami przemocy w rodzinie. Pomijając obrażenia cielesne, przemoc ze strony najbliższych powoduje u dziecka zaburzenie poczucia bezpieczeństwa i zaufania. Niezaspokojenie tych podstawowych potrzeb nie pozostaje bez znaczenia dla dalszego rozwoju młodego człowieka, a także może być przyczyną wielu schorzeń psychosomatycznych. Przemoc domowa może wyrządzić dziecku szkody fizyczne, emocjonalne i poznawcze.

Skutki stosowanej przez sprawcę przemocy zależą od wieku i stadium rozwojowego dziecka jednak są elementy wspólne dla wszystkich grup wiekowych.

Dzieci doświadczające przemocy wykazują:

- niską samoocenę, poczucie osamotnienia, poczucie bezwartościowości i bezradności.
- płaczliwość, nieumiejętność radzenia sobie z sytuacjami
- opóźnienie rozwoju emocjonalnego i intelektualnego
- zaburzenia snu i koncentracji
- nadpobudliwość, często agresję
- myśli samobójcze
- niepewność, nieufność, poczucie zagrożenia

Konsekwencje przemocy ujawniają się często również po długim czasie, kiedy dziecko dorasta, lub w jego dorosłym życiu.

Odroczone skutki przemocy objawiają się w postaci różnych form niedostosowania społecznego: trudności w nauce, wagarowaniu, ucieczek z domu, udziału w nieformalnych młodzieżowych grupach przestępczych, wysokim poziomie agresji, nadużywaniu alkoholu i narkotyków.

Przemoc domowa to również poważny problem społeczny. Zniszczony zostaje cały system rodzinny, odebrane poczucie bezpieczeństwa i możliwość prawidłowego rozwoju,

zwłaszcza dzieciom. Istnieje duże ryzyko powielania przez najmłodszych zachowań przemocowych w dorosłym życiu. Brak właściwej reakcji na przemoc potęguje ją i utrwala,

niosąc negatywne konsekwencje dla uwikłanych w nią rodzin i dla całego społeczeństwa.

Dlatego należy dokładać starań by zjawisko przemocy niwelować – osobom doznającym przemocy pomagać wyjść z kryzysu a sprawców edukować lub karać.

Przemoc w Powiecie Kępińskim– na podstawie informacji z KPP w Kępnie

Na podstawie danych uzyskanych od Komendy Powiatowej Policji we Kępnie, interwencja domowa policji w powiecie przedstawia się następująco:

Rodzaj interwencji	lata		
	2013	2014	2015
Interwencje dot. przemocy w rodzinie	406	438	389
Liczba ofiar przemocy, w tym:	33	98	48
a) kobiety	20	60	27
b) mężczyźni	2	1	1
c) dzieci do 13 lat	5	17	7
d) młodzież: 13-18 lat	6	21	7
Liczba sprawców, w tym:	20	59	23
a) kobiety	-	-	-
b) mężczyźni	20	61	23
c) nieletni	-	-	-
Liczba założonych Niebieskich Kart	20	59	23
Liczba zawiadomień dot. przemocy złożonych przez doznających przemocy	31	36	22
Liczba policyjnych wniosków do prokuratury nakaz opuszczenia lokalu przez	2	4	3

sprawcę przemocy			
------------------	--	--	--

stan na dzień 30 października 2015r.

2. ZADANIA SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

W ograniczanie zagrożeń życia rodzinnego spowodowanego przemocą w rodzinie angażują się w coraz większym zakresie społeczności lokalne.

W samorządach gminnych i powiatowych powstają specjalistyczne placówki udzielające pomocy ofiarom przemocy (ośrodki interwencji kryzysowych, punkty konsultacyjne, punkty interwencji kryzysowej, telefony interwencyjne, samopomocowe grupy wsparcia), realizowane są programy interwencyjno-korekcyjne dla sprawców przemocy.

Zgodnie z zapisami ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie osobie dotkniętej przemocą w rodzinie udziela się bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie:

- 1.poradnictwa medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego;
- 2.interwencji kryzysowej i wsparcia;
- 3.ochrony przed dalszym krzywdzeniem, przez uniemożliwienie osobom stosującym przemoc korzystania ze wspólnie zajmowanego z innymi członkami rodziny mieszkania oraz zakazanie kontaktowania się i zbliżania się do osoby pokrzywdzonej;
- 4.zapewnienia osobie dotkniętej przemocą w rodzinie bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- 5.badania lekarskiego w celu ustalenia przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie oraz wydania zaświadczenia lekarskiego w tym przedmiocie;

6. zapewnienia osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, która nie ma tytułu prawnego do zajmowanego wspólnie ze sprawcą przemocy lokalu, pomocy w uzyskaniu mieszkania

Zadania gmin:

Na mocy art. 17 ust. 1 pkt. 3 ustawy o pomocy społecznej, gmina powinna udzielić schronienia, zapewnić posiłek i niezbędne ubranie osobie tego pozbawionej. Udzielenie schronienia następuje przez przyznanie tymczasowego miejsca noclegowego.

Ponadto na podstawie art. 4. ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych należy do zadań własnych gmin.

Zgodnie z art. 6 pkt. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Ponieważ związek nadużywania alkoholu z występowaniem przemocy w rodzinie jest niezaprzeczalny, ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi, nakłada na gminy obowiązek prowadzenia działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych. Rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, udziela się pomocy psychologicznej i prawnej. Zadania te winne zostać wpisane w gminnych programach rozwiązywania problemów alkoholowych. Na realizację tego programu gmina przeznaczona środki z opłat za zezwolenia na sprzedaż alkoholu. W przypadku gdy aktom przemocy towarzyszy picie alkoholu należy powiadomić gminną

komisję rozwiązywania problemów alkoholowych, która zgodnie z prawem wzywa osobę nadużywającą alkoholu i stosującą przemoc na rozmowę ostrzegawczą, informującą o prawnych konsekwencjach stosowania przemocy wobec bliskich, udziela wsparcia socjalnego, psychologicznego, prawnego osobom poszkodowanym, informuje członków rodzin o możliwościach szukania pomocy w zakresie problemów alkoholowych i przemocy w rodzinie, prowadzi dokumentację przypadku, a w przypadku stwierdzenia bądź podejrzenia popełnienia przestępstwa powiadamia organy ścigania.

Zadania powiatów:

Do zadań z zakresu pomocy społecznej realizowanych przez powiat zgodnie z art. 19 pkt. 2, 12 i 13 ustawy o pomocy społecznej należy prowadzenie specjalistycznego poradnictwa, prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej oraz udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach.

Zgodnie z art. 6 pkt. 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie do zadań własnych powiatu należy w szczególności:

1. opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
2. opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie ;
3. zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
4. zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach interwencji kryzysowej.

Do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy w szczególności:

1. tworzenie i prowadzenie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie
2. opracowywanie i realizacja programów korekcyjno - edukacyjnego dla osób

stosujących przemoc w rodzinie.

Ponadto ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nałożyła na wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych powzięły podejrzenie o popełnieniu ściganego z urzędu przestępstwa z użyciem przemocy w rodzinie obowiązek prawny niezwłocznego zawiadomienia policji lub prokuratora.

3. FORMY REALIZACJI ZADAŃ Z ZAKRESU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE.

Fakt doświadczania przemocy jest dla osób nią dotkniętych związany z olbrzymim obciążeniem psychicznym. Osoby żyjące w „związkach przemocowych” nie poradzą sobie z tym same – muszą mieć wsparcie specjalistyczne. Tylko wszechstronna pomoc i zintegrowane działania wszystkich służb mogą pomóc osobie doświadczającej przemocy uwierzyć, że zmiany są możliwe do przeprowadzenia, że można żyć inaczej. Bez tego przeświadczenia dokonanie jakiegokolwiek zmiany nie będzie możliwe – osoba doznająca przemocy będzie obawiała się, że w przypadku fiasku działań sprawca będzie się mścił zwiększając intensywność stosowanej przemocy i nie podejmie żadnych działań zmierzających do poprawy jej sytuacji życiowej.

Pomoc osobom doświadczającym przemocy może być realizowana przez:

a) Ośrodki Interwencji Kryzysowej/ośrodki wsparcia

Ośrodki interwencji kryzysowej o wielu specjalizacjach udzielają pomocy w różnorodnych sytuacjach, od kryzysów normatywnych do ostrych kryzysów sytuacyjnych, takich jak próba samobójcza, śmierć bliskiej osoby czy zdrada. Szczególne zadania stają przed ośrodkami interwencji kryzysowej w dużych aglomeracjach miejskich, gdzie często dochodzi do groźnych wypadków komunikacyjnych, rabunków, kradzieży, gwałtów, zabójstw, gdzie problemy wynikają z biedy, narkomanii, alkoholizmu, bezdomności a ofiary tych wydarzeń stają się klientami tych ośrodków.

Zazwyczaj ośrodki interwencji kryzysowej prowadzą miejsca hostelowe dla ofiar przemocy w rodzinie.

b) Poradnictwo specjalistyczne

Celem funkcjonowania poradnictwa jest niesienie pomocy osobom doznającym przemocy, poszkodowanym w wyniku zdarzeń losowych, znajdujących się w sytuacjach kryzysu. W skład poradnictwa specjalistycznego wchodzi: poradnictwo prawne, psychologiczne, pedagogiczne i rodzinne. W ramach konsultacji prawnych prawnik udziela wszelkich porad i informacji, m.in. z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, zabezpieczenia społecznego, ochrony praw lokatorów, prawa cywilnego. Konsultacje psychologiczne obejmują doradztwo, wsparcie, poradnictwo indywidualne i rodzinne oraz pomoc w rozwiązywaniu problemów życiowych. Zazwyczaj świadczenia poradnictwa specjalistycznego odbywają się w Punktach Interwencji Kryzysowej.

c) Interdyscyplinarne zespoły ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie

W skład zespołów interdyscyplinarnych, wchodzi przygotowani do skutecznego zajmowania się tą problematyką przemocy specjaliści z szerokiego obszaru problemu przemocy. Zadaniem takiego zespołu jest:

- kompleksowe zajmowanie się rodzinami, w których dochodzi do przemocy,
- monitorowanie sytuacji w rodzinach, w których dochodzi do przemocy, a w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, poinformowanie o tym odpowiednich służb,
- zbieranie i przekazywanie informacji na temat skali zjawiska przemocy w rodzinie,
- gromadzenie informacji na temat miejsc, osób i możliwości udzielania pomocy w środowisku lokalnym oraz inicjowanie tworzenia nowych miejsc pomocy dla osób krzywdzonych,
- wspieranie już istniejących placówek,
- inicjowanie działań zmierzających do podniesienia kwalifikacji osób mających w swojej pracy kontakt z ofiarami i sprawcami przemocy – organizowanie szkoleń, konferencji itp.

Należy podkreślić, iż najlepsze efekty przynosi interdyscyplinarność w podejściu do przeciwdziałania przemocy domowej. Warto dopilnować, aby w skład wspomnianego zespołu weszli przedstawiciele różnych służb, którzy mogliby udzielić kompleksowej pomocy wszystkim członkom rodziny.

4. FORMY WSPARCIA REALIZOWANE W POWIECIE KĘPIŃSKIM

Na terenie powiatu kępińskiego pomocą w zakresie uzależnień i współuzależnień oraz przemocą domową zajmuje się szereg instytucji i grup wsparcia:

- 4.1. Punkt Interwencji Kryzysowej przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie.
- 4.2. 7 Gminnych Zespołów Interdyscyplinarnych
- 4.3. 7 Gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych.
- 4.4. Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Słupi pod Kępnem.
- 4.5. Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie w Mianowicach.
- 4.6. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Poradnia Terapii Uzależnień i Współuzależnienia „REMEDIUM”.

4.1. Punkt interwencji kryzysowej w PCPR w Kępnie

W ramach Punktu Interwencji Kryzysowej przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie udzielana jest **pomoc prawna, psychologiczna, pedagogiczna i socjalna**. Punkt działa w godzinach pracy Centrum, gdyż na zatrudnienie specjalistów w ramach umowy zlecenia, w godzinach popołudniowych, nie posiadamy środków w budżecie. Zadania Punktu wykonują więc pracownicy Centrum.

Główne problemy z jakimi zgłaszały się osoby do Punktu Interwencji Kryzysowej to:

- przemoc w rodzinie (fizyczna, psychiczna, ekonomiczna, mobbing),
- zagrożenie innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę,
- uporczywe uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego,

- bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych,
- depresje,
- rozpad związku małżeńskiego, (kryzysy rodzinne)
- uzależnienia (alkohol, narkotyki, hazard)
- utrudnienia kontaktu z dzieckiem,
- zagrożenie eksmisją,
- próby samobójcze.

rok	Liczba osób, którym udzielono wsparcia w Punkcie Interwencji Kyzysowej		Ogółem
	Pomoc prawna	Pomoc psychologicz na	
2012	185 osób (603 porady)	42 osoby	227 osób
2013	171 osób (631 porad)	42 osoby	213 osób
2014	215 osób (612 porad)	45 osób	260 osób
2015	189 (550 porad)	28 osób	217 osób

W ramach działalności Punktu udzielana jest **pomoc psychologiczna**. Zakres tej pomocy obejmuje:

- krótkoterminową terapię psychologiczną;
- doradztwo wychowawcze;
- poradnictwo rodzinne;
- interwencję kryzysową;
- działalność informacyjną;
- mediacje

Klienci zgłaszali się z następującymi problemami:

- przemoc w rodzinie;
- choroba alkoholowa jednego ze współmałżonków;
- problemy wychowawcze;
- myśli samobójcze;

- choroby psychiczne i somatyczne w rodzinie;
- rozwód rozpad rodziny;
- trudności adaptacyjne;
- żałoba;
- trudności adaptacyjne;
- katastrofy: pożar, wypadki komunikacyjne;
- inne trudne sytuacje życiowe.

W Punkcie Interwencji Kryzysowej udzielane są **porady prawne** głównie z zakresu prawa rodzinnego ale także prawa karnego i cywilnego w zakresie dotyczącym spraw rodzinnych co jest związane ze specyfiką Punktu Interwencji Kryzysowej .

Porady obejmowały także zagadnienia z zakresu prawa cywilnego (inne niż w/w), karnego, prawa pracy, ubezpieczeń społecznych.

Problemy z którymi zgłaszały się osoby:

- kryzys w rodzinie (rozwód, separacja, zniesienie wspólności majątkowej, eksmisja, podział majątku, alimenty i uchylenie się od ich płacenia, uregulowanie kontaktów z dziećmi, ogólnie rozumiane prawa i obowiązki rodziców);
- sprawy majątkowe (odpowiedzialność za długi, sprawy spadkowe);
- uzależnienie od alkoholu i hazardu;
- przemoc;
- sprawy z zakresu prawa pracy (rozwiązanie umowy o pracę, odszkodowanie);
- brak wsparcia ze strony policji czy prokuratury (brak reakcji na zgłoszenia, umarzenie postępowań).

Oprócz rozmów z klientami sporządzane były – w zależności od potrzeb różnego rodzaju pisma: pozwы, wnioski, zażalenia, skargi, zawiadomienia do prokuratury, zakładano Niebieskie Karty.

Każdy klient był poinformowany o:

- przysługujących mu w danej sprawie prawach i nałożonych na niego obowiązkach,
- dokumentach, które musi przygotować a które zostaną załączone do pozwów i innych pism.

W zależności od sytuacji i rodzaju działań podejmowanych przez petentów omawiane były:

- procedury sądowe (przebieg postępowania, tok rozprawy, wyrokowanie i możliwość wnoszenia apelacji),
- procedury administracyjne,
- przebieg postępowania policyjno-prokuratorskiego.

Ofiary przemocy otrzymywały poradnik, w którym omówione zostały podstawowe zagadnienia dot. przemocy (cykl przemocy, fakty i mity dotyczące przemocy, sprawcy i ofiary, zestawienie artykułów prawa karnego, omówienie procedur i toku sprawy), ulotki i inne informacje przydatne w sprawie.

Wśród osób, którym udzielano pomocy były najczęściej kobiety i dzieci, a także osoby w podeszłym wieku i osoby niepełnosprawne. Problemy najczęściej wynikały ze stosowania przemocy, głębokich konfliktów rodzinnych oraz nadużywania alkoholu przez najbliższych.

4.2. Gminne Zespoły Interdyscyplinarne

Utworzenie Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest efektem wejścia w życie nowych przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz towarzyszących jej regulacji prawa miejscowego. Celem działania Zespołu jest koordynowanie systemu przeciwdziałania przemocy domowej na najniższym szczeblu samorządu terytorialnego – w obszarze gminy. Zespół to grupa ludzi, specjalistów z różnych dziedzin, zajmująca się rozwiązaniem konkretnego problemu przy wykorzystaniu zasobów będących w dyspozycji każdego z członków takiego Zespołu. Obsługę organizacyjno - techniczną zespołów zapewniają Ośrodki Pomocy Społecznej

Skład Zespołu to przedstawiciele:

- jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
- gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych,
- Policji,
- oświaty,
- ochrony zdrowia,
- organizacji pozarządowych,
- kuratorów sądowych

czasami również:

- prokuratorów,
- przedstawicieli podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Zadania Zespołu interdyscyplinarnego:

- integrowanie i koordynowanie działań w/w podmiotów,
- diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym,
- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Na terenie
Powiatu
Zespołów

naszego
działa 7

Lp.	gmina	Ilość założonych Niebieskich Kart		Zawiadom. Prokurat. Inne (Sąd GKRPA)		Ilość osób w GZI
		2014	2015	2014	2015	
1.	Bralin	6	9	0	8	11
2.	Baranów	5	4	0	0	9
3.	Kępno	46	21	12	17	14
	Perzów	6	8	1	3	8
5	Rychtal	5	4	4	4	7
6.	Łęka Opat	5	1	4	1	8
7.	Trzcinica	2	-	6	-	11

Interdyscyplinarnych- w każdej gminie.

4.3. Gminne komisje ds. profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych

Do zadań Komisji, wynikających z ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz.U. z 2015 poz. 1286) należy w szczególności:

- Inicjowanie, współpraca przy opracowaniu, opiniowanie Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- Wydawanie opinii o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży napojów alkoholowych z uchwałami rady gminy w sprawie - liczby punktów sprzedaży oraz zasad ich usytuowania
- Prowadzenie rozmów z członkami rodzin osoby uzależnionej od alkoholu, zmierzających do podejmowania przez nich leczenia współuzależnienia.
- Podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego:

- przyjęcie zgłoszenia o przypadku nadużywania alkoholu (wystąpienie przesłanek z art. 24 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi),

- wezwanie na rozmowę osoby, której dotyczyło zgłoszenie i pouczenie jej o konieczności zaprzestania działań wymienionych w art. 24 cytowanej ustawy i/lub poddania się leczeniu odwykowemu.

Jeżeli osoba wezwana nie zgodzi się dobrowolnie poddać leczeniu, a wstępne czynności przeprowadzone w sprawie uzasadniają kontynuowanie postępowania:

- skierowanie takiej osoby na badanie przez biegłych (psycholog i psychiatra), w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczniczego,

- przygotowanie dokumentacji związanej z postępowaniem sądowym wraz z opinią wydaną przez biegłego (do dokumentacji należą m.in.: opinie wydane przez biegłych, protokoły z rozmów z osobami zgłaszającymi do komisji przypadek nadużywania alkoholu i osobą uzależnioną od alkoholu, materiały z wywiadu środowiskowego /przeprowadzonego przez pracownika socjalnego/, informacje od pedagoga szkolnego, policji, izby wytrzeźwień),

- złożenie wniosku o wszczęciu postępowania do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobyt osoby, której postępowanie dotyczy,

Jeśli osoba uzależniona nie stawiała się na rozmowę w terminie wskazanym przez komisję i badanie przez biegłych, do wniosku winna być dołączona informacja o podjętych w tej sprawie czynnościach (liczbę i terminy wezwań wraz z informacją o niestawieniu się osoby).

Na terenie Powiatu Kępińskiego działa 7 Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

4.4. Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Słupi pod Kępem.

Od 1 marca 2012 roku swoją działalność prowadzi Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Słupi pod Kępem.

Umowa o wsparcie realizacji zadania publicznego od nazwą uruchomienie Ośrodka Interwencji Kryzysowej na terenie Powiatu Kępińskiego została podpisana w dniu 22 lutego 2012r. pomiędzy Caritas Diecezji Kalskiej a Powiatem Kępińskim reprezentowanym przez Zarząd Powiatu Kępińskiego.

Ze strony Powiatu Kępińskiego nadzór nad działalnością POIK sprawuje Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie.

POIK świadczy usługi w zakresie:

- udzielania całodobowego schronienia dla osób będących w kryzysie
- konsultacji psychologicznych i porad prawnych

- pomocy socjalnej
- pomocy pedagogicznej
- grup wsparcia

Do zadań Ośrodka należy w szczególności:

- przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu przejściu sytuacji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej;
- zapewnienie ochrony w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia osób i rodzin dotkniętych kryzysem;
- diagnoza sytuacji kryzysowej i podjęcie dalszych działań na rzecz osób w kryzysie (w zależności od rozpoznania);
- wzmacnianie pozytywnych stron osoby/rodziny.

Mieszkańcy Ośrodka mają do dyspozycji:

- pokoje hostelowe (36 miejsc);
- wyposażoną kuchnię i jadalnię;
- sanitariaty;
- pokój zabaw dla dzieci.

Hostel Ośrodka jest czynny całą dobę - we wszystkie dni tygodnia, również w niedziele i święta.

Zestawienie ilości mieszkańców z powiatu kępińskiego umieszczonych w POIK:

Lp.	Gmina pochodzenia	2012r.	2013r.	2014r.	2015r.
1	Baranów	-	2os.	2 os.	
2.	Bralin	4os.	4os.		
3.	Rychtal	3os.	3os.	3 os	
4.	Kępno	-	4os.	5 os.	

5.	Perzów	2os.	2os.		2os.
6.	Trzcinica	-	1os.		1os.
7.	Łęka Opatowska	-	-	3 os.	

4.5. Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie w Kępnie

Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie rozpoczął swoją działalność 16 kwietnia 2007 r. Ośrodek zajmuje się problemami osób z terenu Miasta i Gminy Kępno. Placówka dysponuje 12 całodobowymi miejscami pobytu, który może trwać do 3 miesięcy, a w szczególnie trudnych sytuacjach życiowych maksymalnie do 6 miesięcy.

Ośrodka Pomocy Społecznej w Kępnie.

Problemy, w jakich udzielana jest pomoc:

- przemoc domowa (fizyczna, psychiczna, seksualna, ekonomiczna),
- zdarzenia losowe (np. pożar mieszkania, śmierć bliskiej osoby),
- inne sytuacje kryzysowe,
- poradnictwo w zakresie uzależnień.

Formy działalności prowadzonej przez Ośrodek

Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie świadczy usługi w zakresie:

- pomocy w formie całodobowego okresowego pobytu,
- pomocy prawnej:
 - kierowanie wniosków do prokuratury o ukaranie sprawców przemocy,
 - sporządzanie pozwów rozwodowych, alimentacyjnych i opieki nad dziećmi,
 - sporządzanie wniosków o zniesienie wspólności małżeńskiej,
- pomocy psychologicznej:
 - porady indywidualne,
 - grupa wsparcia,

- mediacje małżeńskie,
- diagnoza psychologiczna,
- praca socjalna:
 - pomoc w sporządzaniu wniosków do Gminnej Komisji ds. Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
 - współpraca z instytucjami i organizacjami pozarządowymi,
 - prowadzenie dokumentacji i zawieranie kontraktów socjalnych z klientami Ośrodka Wsparcia,
 - uruchamianie procedury "Niebieskiej Karty".

4.6. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, Poradnia Terapii Uzależnień i Współuzależnienia „Remedium”

Ośrodek diagnostyczno – terapeutyczny "Remedium" istnieje od października 2006 roku, w Kępnie funkcjonuje od 2008r. W skład zespołu "Remedium" wchodzi psycholog, psychoterapeuta, pedagog, specjaliści psychoterapii, uzależnień, logopedzi i psychiatry.

Misją „Remedium” jest wspieranie osób walczących z nałogiem oraz ich rodzin. Alkohol w przeważającej części przypadków łączy się z przemocą domową, więc walka z uzależnieniem oznacza walkę z przemocą.

III. CELE, PRIORYTETY I ZADANIA

1. CEL STRATEGICZNY: PRZECIWDZIAŁANIE PRZEMOCY W RODZINIE W POWIECIE KĘPIŃSKIM

Priorytety i cele szczegółowe

Do osiągnięcia celu strategicznego w ramach priorytetów zaplanowano do realizacji na terenie Powiatu Kępińskiego w latach 2016 - 2021 cele ogólne i cele szczegółowe, które osiągnane będą poprzez wykonywanie poszczególnych zadań.

a) PRIORYTET 1: FUNKCJONOWANIE SYSTEMU WSPIERANIA RODZIN W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH

Cele szczegółowe :

Cel 1.1. Rozwój infrastruktury pomocy instytucjonalnej w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

Zadania:

- 1.1.1 Funkcjonowanie Ośrodka Interwencji Kryzysowej o zasięgu powiatowym wraz z miejscami hostelowymi.
- 1.1.2 Funkcjonowanie Punktu Interwencji Kryzysowej współpracującego z gminnymi interdyscyplinarnymi zespołami na terenie gmin powiatu.
- 1.1.3 Utworzenie Niebieskiego Pokoju do systemu wspierania rodzin w sytuacjach kryzysowych.
- 1.1.4 Uruchomienie punktu bezpłatnego poradnictwa prawnego na podstawie Ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej oraz edukacji prawnej.

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- Funkcjonowanie Ośrodka Interwencji Kryzysowej
- Liczba osób korzystających z pomocy ośrodków interwencji kryzysowej
- Liczba osób, które zgłosiły się do Punktu Interwencji Kryzysowej
- Liczba osób, które zgłosiły się do punktu bezpłatnych porad prawnych.

Cel 1.2. Tworzenie i funkcjonowanie grup samopomocowych oraz zespołów interdyscyplinarnych ds. przemocy w rodzinie działających w obszarze poradnictwa specjalistycznego w tym rodzinnego.

Zadania:

1.2.1 Funkcjonowanie gminnych interdyscyplinarnych zespołów ds. przemocy w rodzinie na terenie powiatu, współpraca między jednostkami zajmującymi się problematyką przemocy.

1.2.2 Tworzenie grup samopomocowych.

1.2.3 Doskonalenie i szkolenie kadr zawodowych pracujących na rzecz rodzin będących w kryzysie.

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- Liczba osób i instytucji, które zaangażowały się w pracę zespołów interdyscyplinarnych
- Liczba procedur Niebieskiej Karty i osób objętych procedurą.
- Liczba powstałych grup samopomocowych.
- Liczba osób którym udzielono specjalistycznej pomocy.
- Liczba osób, uczestniczących w grupach wsparcia.
- Liczba osób, które skorzystały ze szkoleń.

b) PRIORYTET 2: PROFILAKTYKA

Cel 2.1: Prowadzenie działalności informacyjnej

Zadania:

2.1.1 Tworzenie i uaktualnianie bazy danych dotyczących miejsc, osób, możliwości udzielenia pomocy w środowisku lokalnym.

2.1.2 Uaktualnienie powiatowego informatora nt. możliwości i form pomocy w sytuacji przemocy domowej.

2.1.3 Wydawanie i publikowanie informatorów o instytucjach świadczących pomoc rodzinie w kryzysie także poprzez internet.

2.1.4. Rozpropagowywanie informacji (ulotek, plakatów i innych) dotyczących zjawiska przemocy i możliwości jej przeciwdziałania.

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- Powstała baza danych
- Opracowany powiatowy informator
- Liczba publikowanych ulotek

Cel 2.2: Prowadzenie działalności edukacyjnej

Zadania:

2.2.1. Organizowanie kampanii, konferencji uwzględniających problematykę przeciwdziałania przemocy i agresji.

2.2.2 Współpraca z mediami oraz inicjowanie wymiany informacji pomiędzy mediami i instytucjami odpowiedzialnymi za profilaktykę i rozwiązywanie problemów przemocy w rodzinie.

2.2.3 Opracowywanie oraz upowszechnianie materiałów edukacyjnych w zakresie profilaktyki przemocy w rodzinie.

2.2.4 Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie radzenia sobie ze stresem i agresją.

2.2.5 Organizowanie różnych form spędzania wolnego czasu sprzyjających zachowaniom nieagresywnym modelującym właściwe zachowania.

2.2.6 Opracowanie i realizacja innowacyjnych programów szkolnych w zakresie profilaktyki i prewencji przemocy realizowanych na terenie szkół.

2.2.7 Opracowywanie i realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Wskaźniki osiągnięcia celu :

- Liczba zorganizowanych kampanii i konferencji.
- Liczba osób uczestniczących w szkoleniach o problematyce przemocy w rodzinie.
- Liczba dzieci i młodzieży uczestniczących w zajęciach edukacyjnych
- Liczba dzieci i młodzieży uczestniczącej w różnych formach spędzania czasu wolnego

c) PRIORYTET 3. ZWIĘKSZENIE SKUTECZNOŚCI DZIAŁAŃ OSÓB ZOBOWIĄZANYCH DO PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY

Cel 3.1: Oddziaływanie na osoby zajmujące się zawodowo lub społecznie, pośrednio lub bezpośrednio przemocą w rodzinie.

Zadania:

- 3.1.1. Szkolenie osób zajmujących się zjawiskiem przemocy.
- 3.1.2. Konferencje dotyczące tematyki przemocy w rodzinie.
- 3.1.3. Działania ograniczające skutki wypalenia zawodowego tych osób.

Wskaźniki osiągnięcia celu:

- Ilość szkoleń podejmujących tematykę przemocy w rodzinie.
- Ilość osób przeszkolonych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
- Ilość konferencji dotyczących tematyki przemocy.

IV. ZASADY FINANSOWANIA PROGRAMU ORAZ SPOSÓB REALIZACJI JEGO ZADAŃ.

1. Finansowanie

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie finansowany będzie ze środków samorządu powiatu i samorządów gminnych ponadto ze środków otrzymanych z budżetu Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Sejmiku Województwa Wielkopolskiego, Wojewody Wielkopolskiego, Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przy wsparciu środków uzyskanych z Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Warunkiem wprowadzania Programu jest zapewnienie w corocznym budżecie Powiatu określonych środków finansowych na realizację przyjętych zadań. Powodzenie realizacji Programu w dużej mierze uzależnione będzie od wysokości pozyskanych dodatkowych środków zewnętrznych na część działań określonych w Programie, a zwłaszcza z Programów Osłonowych Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz z

Europejskiego Funduszu Społecznego. Realizacja Programu w części zadań może zostać zlecona na podstawie konkursu organizacjom pozarządowym.

Należy zaznaczyć, iż realizacja części działań nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych i te będą realizowane systematycznie.

2. Monitorowanie

Ocenę realizacji poszczególnych działań programu w roku kalendarzowym dokonywać będzie Rada Powiatu Kępińskiego po przedłożeniu stosownego rocznego sprawozdania przez Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.

3. Realizatorzy

System przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest dokumentem otwartym i długofalowym. Będzie realizowany we współpracy z lokalnymi samorządami, instytucjami, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami, które zajmują się sprawami rodziny. Niezbędna jest chęć współpracy między osobami i instytucjami działającymi we wskazanym obszarze. W pracy należy stosować się do zasad:

- **interdyscyplinarności**, zgodnie z którą wszelkie działania na rzecz pomocy rodzinie powinny być planowane i wdrażane przez specjalistów o różnych zawodach, będących przedstawicielami różnych instytucji i organizacji; kluczowa jest praca zespołowa i współpraca;
- **kompleksowości**, z uwagi na fakt, iż przemoc jest zjawiskiem złożonym i wieloaspektowym.

Realizatorami Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Powiecie Kępińskim są:

- Starostwo Powiatowe w Kępnie
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie
- Sąd Rejonowy w Kępnie
- Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej w Kępnie

- Komenda Powiatowa Policji w Kępnie
- Powiatowy Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Słupi pod Kępnem
- Koordynatorzy Gminnych Programów Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- Prokuratura Rejonowa w Kępnie
- Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Kępnie
- Ośrodki Pomocy Społecznej z terenu Powiatu Kępińskiego
- Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny w Kryzysie w Mianowicach
- Gminne Zespoły Interdyscyplinarne
- Ośrodek Pomocy Psychologicznej i Terapii Uzależnień "Remedium" Poradnia Leczenia Uzależnień Kępno
- Placówki oświatowe
- Organizacje pozarządowe działające na rzecz rodziny
- Zakłady Opieki Zdrowotnej.

4. Przewidywane efekty realizacji Programu:

1. Zmiana postaw społeczeństwa wobec przemocy w rodzinie.
2. Odpowiednie przygotowanie osób pomagających ofiarom i sprawcom przemocy w rodzinie.
3. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.
4. Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą.
5. Niwelowanie skutków przemocy w rodzinie

V. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Koordynator programu – Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kępnie
2. Osoba odpowiedzialna za realizację programu :
 - ze strony PCPR - pracownik socjalny Pani Agnieszka Ludwiczak

- ze strony instytucji współpracujących – osoby wytypowane

3. Odbiorcy programu:

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Powiecie Kępińskim skierowany jest do rodzin zagrożonych zjawiskiem przemocy, a także do osób dotkniętych przemocą w rodzinie w tym:

- dzieci,
- współmałżonków lub partnerów w związkach nieformalnych,
- osób starszych,
- osób niepełnosprawnych,

oraz

- osób stosujących przemoc w rodzinie,
- świadków przemocy w rodzinie.